

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutím žalované ze dne 13. 10. 2021, čj. 10.01-00533/21-002, a čj. 10.01-00534/21-002, a ze dne 14. 10. 2021, čj. 10.01-00535/21-002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2022, čj. 14 A 212/2021-6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce v řízení o žalobě proti shora označeným rozhodnutím žalované požádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud v Praze mu v záhlaví uvedeným usnesením osvobození nepřiznal, neboť žalobce tvrzenou nemajetnost nedoložil.

[2] V návaznosti na to žalobce Nejvyššímu správnímu soudu zaslal podání ze dne 19. 1. 2022 označené jako kasační stížnost, kterým označené usnesení městského soudu napadl. Dané podání formuloval tak, že jeho nadpis, odůvodnění i návrh (petit) byl protkáán vulgaritami a hrubě urážlivými invektivami adresovanými městskému soudu, resp. jeho soudcům, a (zřejmě) i soudcům soudu zdejšího.

[3] Nejvyšší správní soud v návaznosti na to žalobce usnesením ze dne 3. 2. 2022, čj. 8 As 9/2022-5, vyzval k odstranění vad podání, konkrétně aby z něj odstranil veškerý vulgární a urážlivý obsah. Podoba, četnost a intenzita použitých vulgarit totiž dosahovala takové míry, že z hlediska obsahu daného podání především nebylo ani zřejmé, zda bylo jeho smyslem a důvodem zaslání soudu věcně argumentovat proti usnesení městského soudu a dosáhnout jeho zrušení, nebo zda dané podání představovalo pro žalobce pouze prostředek, jak za pomoci hrubých urážek a vulgarit vyjádřit své rozhořčení nad rozhodovací činností soudů (rozhodnutím městského soudu).

[4] Žalobce na tuto výzvu reagoval podáním ze dne 9. 2. 2022, v němž zopakoval některé z urážek obsažených v původním podání a řadu dalších ještě přidal (tentokrát již

adresovaných výslovně i soudcům Nejvyššího správního soudu). Z daného podání je především zjevné, že žalobce výzvě na odstranění vad podání nehodlá vyhovět [především jeho sdělení: „K shora označené výzvě spolku nestoudných sprostých hovad z Nejvyššího správního soudu (...) vzkazují NASRAT!!! (...) Není jasné proč bych měl podání opakovat a tím si zvyšovat náklady. Komu se některé výrazy v něm nelíbí, ať je vynechá. Kdo nemá v hlavě nasráno, tomu je smysl toho podání srozumitelný dost“].

[5] Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Kromě těchto obecných náležitostí podání pak musí kasační stížnost obsahovat i zvláštní náležitosti, konkrétně *označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno* (§ 106 odst. 1 věta první s. ř. s.). Podání adresovaná soudu přitom musí naplňovat náležitosti formální i obsahové. Jestliže podání takové náležitosti neobsahuje, *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu, přičemž nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne* (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

[6] Jak již zdejší soud zdůraznil ve shora označeném usnesení (výzvě) adresované žalobci, ačkoliv to v zákoně není výslovně vyjádřeno, zcela samozřejmou náležitostí vzájemné komunikace mezi soudy a účastníky je, že nesmí být v naprostém rozporu s elementárními pravidly slušnosti. Jinak řečeno, jejím jediným cílem nemůže být snaha někoho urazit (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2019, sp. zn. II. ÚS 4135/18). Přestože soudy a soudci, jakožto veřejné instituce a osoby veřejně činné, nepochybně musí unést zvýšenou míru kritiky své činnosti, taková kritika by nicméně měla být věcná a především zcela samozřejmě musí probíhat v rámci mezi určité (alespoň elementární) slušnosti.

[7] Přestože byl žalobce soudem poučen o důsledcích nevyhovění výzvě, vady obsažené v jeho podání neodstranil. V reakci na výzvu soudu naopak svá hrubě urážlivá a vulgární vyjádření ještě zintenzivnil. V této situaci proto nezbyvá, než dospět k závěru, že podání (kasační stížnost) žalobce s ohledem na svůj obsah nenaplnuje náležitosti požadované pro podání adresovaná soudu a především ani po vyjádření k výzvě soudu není zřejmé, zda je cílem žalobce skutečně dosáhnout zrušení v záhlaví označeného usnesení městského soudu, nebo se v jeho případě jedná jen o prostředek pro vulgární urážky soudů a soudců.

[8] Jak tedy plyne z výše uvedeného, podání (kasační stížnost) žalobce i nadále vykazuje vady, a to v takové intenzitě, že tyto vady brání dalšímu pokračování řízení. Nejvyšší správní soud, aniž by se zabýval naplněním dalších podmínek řízení, proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že odmítnutí kasační stížnosti za těchto okolností nepředstavuje nepřípustné omezení přístupu k soudu. Právo na spravedlivý proces včetně práva na přístup k soudu plynoucí z čl. 36 Listiny základních práv a svobod neplatí absolutně, ale podmínky a podrobnosti jeho uplatnění stanovuje zákon (odst. 4). Takovou podmínkou je pak nepochybně i stanovení formálních a obsahových náležitostí, které musí podání splňovat, přičemž trvání na jejich naplnění nepředstavuje nepřípustné odepření soudní ochrany. Takové omezení práva na přístup k soudu nezasahuje

pokračování

do samotné podstaty tohoto práva, vede k legitimnímu cíli a existuje přiměřený vztah mezi použitými prostředky a sledovaným cílem (viz komentář k čl. 36 Listiny v HUSSEINI, F. a kol. *Listina základních práv a svobod*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, a tam citovanou judikaturu). Nejvyšší správní soud v dané věci žalobci umožnil opravit vady, které jeho podání vykazuje, konkrétně jej vyzval a poučil, jakým způsobem toho lze docílit, a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. Odmítnutí kasační stížnosti také sleduje legitimní cíl, jímž je zajištění řádného výkonu spravedlnosti. Nejde-li zjevně žalobci na prvním místě o ochranu jeho práv, ale svá podání adresovaná soudu užívá jako prostředek vulgárního ventilování své nespokojenosti, není pokračování řízení o jeho návrhu ani v zájmu účastníků jiných řízení, kteří se na soud obracejí s důvěrou a očekávají řádné a včasné projednání své věci.

[10] Současně je třeba zdůraznit, že nynější podání nepředstavuje ze strany žalobce ojedinělý exces, neboť podání podobně vulgární povahy již zdejšímu soudu dříve zaslal, což mimo jiné vyústilo v uložení pořádkové pokuty usnesením ze dne 5. 8. 2021, čj. 8 As 253/2021-6. Žalobce nicméně na dané usnesení reagoval dalším vulgárním a urážlivým podáním (obdobná podání uplatnil i v řízeních vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. 4 As 47/2022, sp. zn. 7 As 18/2022, sp. zn. 1 As 367/2021, sp. zn. 5 As 338/2021 a řadou dalších). Jinak řečeno, Nejvyšší správní soud v případě žalobce k odmítnutí jeho podání přistoupil poté, co se ukázalo uložení pořádkové pokuty jako neúčelné, a žalobce nadále pokračuje v zasílání celé řady hrubě urážlivých podání.

[11] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. února 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu